

3ο συνέδριο ΠΑΣΚ Π.Ε.:

Με την ευγενική συμμετοχή του Υπουργείου και της διοίκησης

Η Διαμαντοπούλου καθοδηγεί τον «πόλεμο» που έχει εξαπολύσει η ΠΑΣΚ ενάντια στην πολιτική της μαζί με όλα τα στελέχη εκπαίδευσης που εφαρμόζουν κυνικά την πιο αντεκπαιδευτική πολιτική από την μεταπολίτευση και μετά. Στο προεδρείο ο διευθυντής εκπ/σης της Β' Αθήνας, ενώ η παρουσία κι άλλων στελεχών, όπως ο περιφερειάρχης Κρήτης και ο διευθυντής της Α' Αθήνας, αποδεικνύουν τον «αγωνιστικό» προσανατολισμό του συνεδρίου.

Η "αδέσμευτη ΠΑΣΚ" κάνει το συνέδριό της για να οργανώσει την πάλη (!!!!) ενάντια στα "άδικα μέτρα του μνημονίου", φυσικά με την καθοδήγηση αυτών που έφεραν το μνημόνιο, που περιέκοψαν το μισθό μας, εξαφάνισαν τη σύνταξή μας, που χρεώνουν την κρίση στους εργαζόμενους!

Στο 3ο Συνέδριο της ΠΑΣΚ ήταν όλοι μαζί. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας που ασκεί την πιο βάρβαρα πολιτική απέναντι στο δημόσιο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς, τα διοικητικά στελέχη που την εφαρμόζουν με ζήλο, παράγοντες του υπουργείου και λοιποί παρατρεχάμενοι.

Ξεχωρίζουν στελέχη που πρωτοστατούν στις επιτροπές του υπουργείου παιδείας για τις αντιδραστικές αλλαγές στα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών και στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών. Όλοι αυτοί συνυπογράφουν την αύξηση του ωραρίου, την επιμόρφωση απογεύματα και Σαββατοκύριακα, τις απογευματινές συνεδριάσεις των συλλόγων διδασκόντων και της παράδοσης βαθμολογίας, που συζητούν οι επιτροπές για την αναμόρφωση των Π.Δ. 200 και 201. Όλοι αυτοί συνυπογράφουν τη διάλυση της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης με τις αποφάσεις τους για τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων. Κι ο κατάλογος δεν έχει τέλος.

Μαζί με τα συνδικαλιστικά στελέχη συζήτησαν κι αποφάσισαν την «αγωνιστική» αντίδραση του κλάδου!!!

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΚΡΑΤΑΕΙ ΠΙΑ ΟΥΤΕ ΤΑ ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΑ.

Όλοι αυτοί που από χρόνια έχουν πάρει διαζύγιο από την καθημερινότητα της σχολικής τάξης και φροντίζουν με προσοχή την καριέρα τους, από το συνδικαλισμό στη διοίκηση και το αντίστροφο, εξυπηρετώντας πάντοτε τις επιταγές της κυβέρνησης και της ηγεσίας του Υπουργείου, βρέθηκαν μαζί. Είναι απόλυτη η

ταύτισή τους με την επιλογή του «νέου σχολείου», του σχολείου της αγοράς, των 800 της ατελείωτης 35ωρης παιδικής υπερεργασίας και των ελαστικά εργαζομένων εκπαιδευτικών που προσλαμβάνονται από προγράμματα ΕΣΠΑ.

Είναι οι ίδιοι που δήλωναν στα κανάλια ευχαριστημένοι για τις προσλήψεις αναπληρωτών όταν η Διαμαντοπούλου, αρχές Σεπτέμβρη, επικοινωνιακά, μιλούσε για 20.000 προσλήψεις στην εκπαίδευση. Είναι οι ίδιοι που δεν βρήκαν τίποτα να πουν όταν μετά από αυτές τις δηλώσεις, οι προσλήψεις έγιναν από προγράμματα ΕΣΠΑ, όταν η κυβέρνηση επιχειρεί με την αυτοαξιολόγηση την κατηγοριοποίηση και επιχειρηματική λειτουργία των σχολείων, προετοιμάζει την αύξηση του ωραρίου και το νέο καθηκοντολόγιο, καταργεί τη μετεκπαίδευση, επιβάλλει το μέντορα στην ειδική αγωγή και προχωρά σε συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολείων.

Είναι οι ίδιοι που για να βάλουν πλάτη στην κυβέρνηση δηλώνουν σε κάθε ευκαιρία πως υπεύθυνοι για την οικονομική κατάσταση στο δημόσιο είναι κάποιοι κλάδοι που είχαν περισσότερα επιδόματα από εμάς και πως τάχα το μισθολόγιο που ετοιμάζει η κυβέρνηση θα εξισορροπήσει τις αδικίες (ενώ χειρίζουν ακόμα και ότι οι δάσκαλοι θα πάρουμε αυξήσεις)!

Η πολιτική της κυβέρνησης, της Ε.Ε., του ΔΝΤ, του κεφαλαίου, εξαρτάται από τη στήριξη του κρατικού συνδικαλισμού της υποταγής και της συναίνεσης. Άλλωστε, με την στήριξη της ΠΑΣΚ της ΓΣΕΕ καταργήθηκαν οι συλλογικές συμβάσεις στον ιδιωτικό τομέα, επιβλήθηκαν οι επιχειρησιακές και προωθούνται ήδη οι ατομικές συμβάσεις.

Με τη συμπαιγνία ΑΔΕΔΥ-ΓΣΕΕ κηρύσσονται απεργιακές κινητοποιήσεις χωρίς συντονισμό, μακριά από τις κρίσιμες ημερομηνίες και κυρίως αποσπασματικές χωρίς κλιμάκωση και προοπτική. Απεργίες που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία επιδιώκει να εκτονώσει την οργή των εργαζομένων και όχι να διαμορφώσει ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ και ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ στα σχέδια της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Μόνο που λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο. Κάθε τους προσπάθεια να εξευτελίσουν την έννοια του σωματείου και του συνδικαλισμού, θα πνιγεί στους δρόμους του αγώνα. Μέσα στις σχολικές αίθουσες όπου η μαχόμενη εκπαίδευση συγκρούεται με τη διάλυση της δημόσιας εκπαίδευσης και αγωνίζεται για τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών, στους συλλόγους διδασκόντων όπου οι εκπαιδευτικοί ψηλαφούν τη δύναμη της συλλογικότητας και της πραγματικής ενότητας απέναντι στη διοίκηση, στους συλλόγους και τις Γενικές Συνελεύσεις, στις επιτροπές αγώνα, στις διαδηλώσεις και τις απεργίες όπου σφυρηλατούν την ταξική τους ενότητα, τον αυθεντικό συντονισμό τους και την αγωνιστική τους ανάταση. Εκεί, στους δρόμους του αγώνα, εκπαιδεύονται σήμερα οι εργαζόμενοι, ώστε να πετάξουν την αρχαία σκουριά και να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους.

Οι Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις θα συμβάλλουν με όλες τους τις δυνάμεις σ' αυτό. Για σωματεία, πραγματικούς υπερασπιστές των δικαιωμάτων, που θα επιδιώκουν τη συμμετοχή στις αποφάσεις και στη δράση όλων των συναδέλφων κι όχι σωματεία συναίνεσης, απραξίας, κι εκλογικής καταγραφής, που θα στηρίζουν την ύπαρξή τους στην εκδούλευση, το ρουσφέτι, και το πάρε δώσε με τη διοίκηση, όπως επιδιώκει ο κρατικός, κομματικός συνδικαλισμός.